

mange bagmænd i denne type sager. Er det et udtryk for prioritering af problemet?

Ministeren har selvfølgelig iværksat en postkortreklame – det står på side 18 – men det virker måske en smule påfaldende, når der er tale om hårdkogte kriminelle.

Kl. 16.25

Samtidig er det også et grænseoverskridende problem og et problem, der taler for øget retsligt og politimæssigt samarbejde i EU, ikke mindst med de nye medlemslande og EU's nye naboer, men her har regeringspartierne jo også taget sine forbehold.

Et beslægtet problem er prostitution af mindreårige. Mig bekendt er meget få blevet straffet som kunder eller bagmænd i denne type sager, selv om det har været ulovligt i flere år. Det må siges at være en heftig forbrydelse mod et ungt menneske. Der er flere eksempler af denne type.

Der er mange gode, runde vendinger i redegørelsen, men indsatsen synes ikke at stå mål med udfordringernes omfang. Samtidig opstår den mistanke, at regeringens udtryk for respekt for forskellighed og den enkeltes frie valg egentlig er en undskyldning for ikke at foretage sig noget.

Hvad bør der ske? Forleden vedtog arbejdsmarkedets parter en aftale om en fælles barselfond. Det har været en radikal mærkesag igennem længere tid, så det var både en stor dag for ligestillingssagen og for Det Radikale Venstre. Det viser, at håndfaste politiske markeringer af retten og målet for vores samfund virker.

Men vi savner stadig flere tiltag, ikke mindst vedrørende arbejdsmarkedet, som, uanset hvordan man vender og drejer det, også er centralt for ligestillingssagen. Vi skal have en bedre fordeling af barselorloven end i dag mellem moderen og faderen. Vi skal have kønsspecifikke lønstatistikker, så vi får fakta på plads og kan iagttage udviklingen.

Lad mig afslutningsvis slå fast, at jeg også deler regeringens respekt for den enkeltes frie valg og forskellighed, men jeg har bare svært ved at tro på, at kvinder er så forskellige fra mænd, og at de ikke vil have lige løn for lige arbejde. Jeg har også svært ved at tro, at kvinder ikke vil være ledere, ikke vil have indflydelse eller ikke vil begå sig i det offentlige rum. Ergo må der være hindringer et eller andet sted, og derfor kan et lovgivningsmæssigt indgreb med en adfærdsregulerende effekt være nødvendigt. Det er sund socialliberal politik.

Bodil Kornbek (KD):

Sidste år stillede jeg spørgsmålet: Har vi næsten ligestilling i Danmark? Det vil jeg gøre igen i år, for jeg mener ikke, at ligestillingsdebatten herhjemme har flyttet sig nævneværdigt siden den sidste redegørelse fra ministeren.

Jeg synes, det er meget illustrativt, at man i Sverige finder det forlig om en ny barselfond, som arbejdsmarkedets parter i Danmark kom til enighed om her søndag aften, for konservativt og en smule gammeldags, mens vi herhjemme ser det som et stort fremskridt for ligestilling på arbejdsmarkedet.

Jeg ved godt, at jeg nogle gange med sådan nogle udtalelser i mine tidligere debatter med ligestillingsministeren, hvor tonen også har været en smule skarp, lidt er blevet karakteriseret som en del af et bedrevidende hylekor, men jeg vil holde fast i, at debatten herhjemme er præget af forestillingen om, at ligestilling er tæt på at være en realitet.

Flere fagfolk, eller nogle vil måske kalde det smagsdommere, har påpeget, at vi politikere tilkendegiver en god vilje over for problemstillinger på ligestillingsområdet, men at vi samtidig godt ved og måske endda er tilhængere af, at initiativerne ikke skal føre til de store ændringer. Det går jo egentlig meget godt, og vi har jo også ligestilling – sådan mere eller mindre.

Hvis den danske ligestillingspolitik skal afværge prædikater af symbolpolitik, så håber jeg, at den langsigtede proces, som ministeren fremlægger i sin redegørelse, rent faktisk munder ud i, at vi får nedbrudt nogle af de strukturelle barrierer, der reelt betyder, at ikke alle piger og drenge, kvinder og mænd frit kan vælge det liv, de hver især ønsker.

Kristendemokraterne finder det prisværdigt, at man fra ligestillingsministerens side forsøger at brede ligestillingsaspektet ud på så mange områder som muligt, samtidig med at nogle helt essentielle indsatsområder fastholdes, herunder arbejdsmarkedet og sammenhængen mellem arbejdsliv og familieliv, vold mod kvinder, målrettet integration i et kønsperspektiv og ikke mindst handel med kvinder.

Kristendemokraterne mener fortsat, at en af de største og vigtigste ligestillingsmæssige udfordringer, vi står over for i dag, er udviklingen på arbejdsmarkedet. Vi oplever et stigende pres på kvinderne og fremtidige familier som en konsekvens af det evige dilemma mellem karrieren og familielivet, mellem arbejdsliv og familie.